

1. KAPITOLA

Heather

Viděla jsi toho chlápka, který se nastěhoval do loděnice?“

Zrovna jsem se vrátila do našeho domu u jezera poté, co jsem dnes ráno doprovodila matku k lékaři. Zatímco jsem byla pryč, kamarádka mi prokázala laskavost a předala klíče našemu novému nájemníkovi.

Zavrtěla jsem hlavou. „Ne.“

Chrissy se zazubila od ucha k uchu.

„Co ten pohled?“ podivila jsem se.

„Je... zajímavý.“

Povytáhla jsem obočí. „V jakém smyslu?“

Uchechtla se. „To musíš zjistit sama.“

Mohlo to znamenat jen jednu ze dvou věcí: buď je neskutečně pohledný, nebo se k nám přistěhoval psychopat.

Naše rodina několik posledních let pronajímá zrekonstruovanou loděnici u jezera Winnepesaukee – největší vodní nádrže ve státu New Hampshire. Nachází se v podhůří Bílých hor a turisté si sem rádi chodí odpčinout od ruchu velkoměsta. Jak říkají místní: „Tady plyne jezerní čas.“

Bydlím už jen s matkou a máma nepracuje, takže potřebujeme loděnici pronajmát, abychom měly

na složenky. Přes zimu občas zůstává neobývaná, ale během teplých měsíců je neustále zarezervovaná, a to až do brzkého podzimu. Někdo si ji pronajme na týden a někdo na delší dobu. Zás tak velká není, takže lidé v ní obvykle přebývají sólo, než že by se k nám stěhovaly celé rodiny. Tenhle nejnovější host si ji zarezervoval na téměř tři měsíce, až do konce srpna – skoro na celé léto. To se ještě nikdy nestalo.

„Takže se už zabydlel?“ zeptala jsem se.

„Jo. Vypadá jako slušný člověk. Moc toho nenamluvil, ale choval se zdvořile. Měl sluneční brýle, takže jsem mu do očí neviděla. To je škoda, protože oči toho o člověku hodně prozradí.“

Vím, že se jmenuje Noah, protože jsem využila informací z jeho kreditní karty a provedla základní prověrku. Jinak toho o něm moc netuším, jen že se jmenuje Noah Cavallari, je z Pensylvánie, má kartu Visa a čistý trestní rejstřík.

Našich hostů si nevšímám. Když jsem byla mladší, máma mi přísně zakázala, abych se s kýmkoli, kdo bydlí v loděnici, bavila – však víte, pro případ, že to nejsou slušní lidé. Takže i jako dospělá si ze zvyku udržuju odstup.

Součástí nájmu loděnice je i úklid – ten zařizuju já. Obvykle tam chodím odpoledne, převléknu postel, vyměním ručníky za čisté, podobně jako v hostelu. Hosté také mají přístup k pračce a sušičce v suterénu hlavního domu. Prádelna má samostatný vchod, k němuž hosté dostanou klíč. Takže přímo do našeho domu se nikdy nedostanou.

V loděnici se nachází malý kuchyňský kout, kde si nájemníci můžou vařit. Jedná se o garsonku s koupelnou. Okny na všech stranách dovnitř proudí spousta světla a nabízejí výhled na jezero.